

Békehírnök

2016. október 30. – november 6.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CX. ÉVF. 44–45. SZÁM

Sola fide A reformáció vasárnapjára

„Az elbizakodott ember nem őszinte lelkű, de az igaz ember a hite által él.”
(Habakuk 2,4)

Sola fide, azaz egyedül hit által, hitből van isteni élet, üdvösség. A reformáció egyik legfontosabb igazsága. *Luther Márton*, a reformátor élete 1505. július 2-án gyökeres fordulatot vett. Az addigi életvidám egyetemistából Isten kegyelmét és irgalmát kereső szerzetes lett. Éppen Erfurtba utazott otthonról, amikor borzalmas viharba került. Néhány órai járásra volt csak Erfurttól, mikor közvetlen közelében földbe csapott egy villám.

A légnyomástól földhöz vágódott, és halálfélelmében Szent Annához kiáltott: „Szerzetes akarok lenni!” Apja heves tiltakozása és fenyegetése ellenére is megtartotta fogadalmát: július 17-én belépett az erfurti Ágoston-rendi Fekete kolostorba, és szerzetessé lett, mert Isten kézzelfoghatóvá tette számára valóságát. Luther ettől kezdve tudta, biztos volt abban, hogy csak Isten számít.

Isten megtapasztalása szerves része hitbeli életünknek. Isten az embereket azért teremtette, „hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs is messzire egyiküinktől sem; mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,27–28). Ki kell tapintanunk, meg kell találnunk – ahogy Pál apostol fogalmazza –, el kell jutnunk hozzá mindenképp! Isten megtapasztalása mindenképp megrendítő élmény. A megrendítő élmény attól válik hitből

valóvá, hogy egyrészt kapcsolódik hozzá a hódolat, a meghajlás, másrészt pedig a következmények vállalása.

André Godin olasz szerző négy jellemzőjét emeli ki a hiteles krisztusi hitű istentapasztalatnak:

1. Az istentapasztalat átalakít (transzformál). Az istentapasztalatban való felismerés szinte kikényszeríti azt, hogy máshogy kell folytatnunk ettől kezdve és ezután az életet.

2. Istennel aktív együttműködés kezdődik. A belső tapasztalat az út kezdete. Az isteni kegyelemmel való együttműködést meg akarjuk tanulni, elkezdünk ezen dolgozni. És az útnak nincs vége. Ezért helyesebb megtérés helyett a megtérés útjáról beszélni.

3. Az istentapasztalat ellenállásba ütközik. A régi, az eddigi életünk összeütközésbe kerül az újjal. Ehhez még társul a félelem is, amely vissza akar húzni az eddigi jól megszokottba, a régibe. Aki valóságos istentapasztalatból kezdte hívó életét, azt az embert ez a belső harc (a régi-új között) mindig jellemzi.

4. Az istentapasztalat aktív azonosulási folyamatot indít be. Megsejtünk egy új ideált, egy új emberképet, amely felé az életünket irányítani kell ettől kezdve. És ez a belső sejtés sokkal erősebb minden példaképnél, minden más hívó emberi hatásnál. Ahogy az emberek a számai asszony történetében tapasztalták azután, miután maguk találkoztak Jézussal. Mert minden hiteles istentapasztalatban benne rejlik a személyes isteni tökéletesség megsejtése.

A valódi hívőség nem stagnál, ezért sosem lesz elbizakodott. A valódi hívőség újra és újra Krisztust keresi magában és mindenütt, hogy vele legyen, mert tudja, csak belőle, a vele való kapcsolatból, a benne való hitből élhet egyedül. *Sola fide*, azaz egyedül hitből van élet.

Háló Gyula
f. szerk.

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„...ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk.” (2Tim 1,9)

A HÉT GONDOLATA

Minden évben elénk kerül a reformáció, hogy fölfrissítsük magunkban a reformatori elveket, eseményeket, célokat. Jól van ez így, segít abban, hogy megmaradjon élénken bennünk a folyamatos mérlegre tevés, tisztulás, visszaigazítás és előrelépés igénye, szükségének érzése. Sokat emlegetjük *Luthert*, *Kálvint*, a nagy reformátorokat, akik épp olyan esendő emberek voltak, mint mi. Ami emlékeket naggyá tette, az nem más, mint amit Pál apostol Timóteussal kapcsolatban fölemlít: a képmutatás nélküli hit. Ez az a fajta hit, amit nem rendít meg, ha egyedül marad, ha szenvedések árán lehet csak megélni, vagy csak meghalni lehet érte. Ha a nagy reformátorok láthatták volna a reformáció következményeit a távoli jövőben, a bástyákká erősödő hittételeket, amelyekhez évszázadok múlva is ragaszkodnak a hívók milliói, bátrabbak lettek volna. A hitlépések mindig félelemmel teljesekek. Az „itt állok, másként nem tehetek” azt jelenti, hogy Luther jobban félt attól, hogy kövesse felettesei képmutatását, mint attól, hogy mit tesznek vele, ha ragaszkodik képmutatás nélküli hitéhez. Ezt keresi bennünk is az Isten. (*Szommer Hajnalka*)

A HÉT GYAKORLATA

Köszöntsük más felekezetű testvéreinket azzal a szeretettel, amellyel közös Atyánk imádatában egységben lehetünk.

A HÉT IMÁJA

Urunk, segíts őszintén szembenézni önmagunkkal, és visszatérnünk a te utadra! Ámen.

„HÁLÁS VAGYOK!”

**Jubileumi hálaadó ünnep
a Budapest Arénában
2016. november 6.
vasárnap 17 óra**

A Magyarországi Baptista Egyház és a Baptista Szeretetszolgálat nagy örömmel hív mindenkit arra az éves nagyszabású ünnepségre, amelynek hetedik alkalommal ad otthont 2016. november 6-án, vasárnap a Budapest Aréna. A közös hálaadónapon – amely egyben rendhagyó istentisztelet lesz – *Papp János*, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke és *Szenczy Sándor*, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke hozza el nekünk az igei üzenetet. *Rontó Kitty*, *Mező Misi*, *Pintér Béla*, *Szabó Balázs* közös szolgálata, valamint egy 500 fős gyermekkórus, az Újpesti Baptista Harangzenekar és a Budapest Fesztiválzenekar művészeinek közreműködése mellett is csak akkor lesz teljes az este, ha magánszemélyek, gyülekezetek és közösségek együtt, egy emberként fejezhetik ki hálájukat Istennek.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt határon innen és túlról, hogy együtt ünnepeljünk és mondjunk köszönetet Isten sokféle áldásáért az életünkben. Hálát adunk többek között az idén 20 éves Baptista Szeretetszolgálatért, amelynek történetét bemutató kiállítás is megtekinthető lesz majd a Budapest Arénában.

A belépés 500 Ft regisztrációs díjhoz kötött, a belépőkkel érkezési sorrendben lehet helyet foglalni. Belépők igényelhetők a <http://www.baptist.hu/halasvagyok> honlapon. További információ kérhető a 06 20 822 8560 telefonszámon.

A hálaadónap felé vezető út a közösségi médiában is nyomon követhető lesz a #hálásvagyok címke segítségével. Lehetőség lesz arra is, hogy élőben a rendezvény helyszínén írjuk le hálaounkat, amit egy kivetítőn keresztül, üzenőfalon fogunk megjeleníteni.

Töltsük meg együtt közös hálánkkal a Budapest Arénát!

Bemerítés Örbottyánban

Isten kegyelméből 2016 nyarán is bemerítési alkalmon ünnepelhettünk együtt gyülekezetünkkel és vendégeinkkel Örbottyánban.

Július 10-i istentiszteletünkön a helyi dicsőítőcsoport vezetett minket énekekben, és *Bacsó Benjámin*, a veres-egyházi-szadai körzet lelkipásztora hirdette Isten üzenetét közöttünk. *Kotán Béla*, közösségünk pásztora merítette be *Zolnai Lidiát*, *Németh Editet*, *Váriné Dévay Julcsit*, *Hugyeczt Irént* és *Fodor Gábort*.

Zolnai Lídia keresztény családban, gyülekezetünk közösségében nőtt fel. A középiskolába kerülve nem hívő közegbe került, ami nehézséget jelentett számára, és a többiek elkezdtek rossz irányba húzni. Szülei is látták a problémát, lelkipásztorunk is egy beszélgetésben arra bátorította, hogy térjen meg. Ezen sokat gondolkozott. Egy szegény barátnőjénél volt vendégségben, amikor a hideg miatt tüzelőre lett volna szükségük. Ekkor Istenhez imádkozva meglátta az Úr szeretetét abban, hogy barátnője talált elegendő fát az estére. Hiszi, hogy bízhat Istenben a jövőre nézve is.

Németh Editet kicsi korában megkeresztelték. Hatéves volt, amikor édesapja meghalt, és emiatt haragudott Istenre. Első erőteljes imáját akkor mondta el, amikor első fiával terhes lett, nagyon fiatalon, kérte Isten segítségét, majd további gyermekei születésekor is. A hétköznapiakban mégis Isten nélkül élt. Meghívták őt a gyülekezetünkbe egy bemerítésre, és Isten megfogta a szívét, elkezdett újra és újra jönni az alkalmakra. Várta, hogy az Úr szóljon hozzá. A munkahelyén volt, amikor átélte, hogy Isten kijelenti neki, hogy biztos lehet öbenne, és készen áll arra, hogy az ő útját járja. Érezte a kegyelmet és a Szentlélek jelenlétét, alig várta, hogy valakinek elmondja ezt.

Hugyeczt Irén nem hívő családban nőtt fel, szülei rábízta, hogy felnőttként megválassza a hitét. Sokáig nem foglalkozott Istennel, nem ismerte sem őt, sem a Bibliát. Gyülekezetünk baba-mama klubjába járva kezdte el Istent megismerni, megtapasztalni. Nagyon jól érezte magát az alkalmakon. Elkezdett vágyani arra, hogy minél többet megismerjen a hitükről, elkezdett Bibliát olvasni és imádkozni. Nehéz volt megértenie a bűn kérdését, meglátnia, hogy miben vétke, de felismerte az aggodást, panaszkodást az életében. Hiszi, hogy Jézus érte is meghalt és megváltotta a bűneiből.

Váriné Dévay Julcsi Kárpátalján, keresztény családban nevelkedett. Az élő kapcsolatot Istennel felnőttként tapasztalta meg. Öt éve ment férjhez, férje négy éve merítkezett be a gyülekezetünkben. Fel sem merült benne, hogy rosszul, Isten nélkül éli az életét, egészen addig, míg férje rá nem kérdezett, hogy meddig akar Isten nélkül élni. A Szentlélek elkezdte sorolni a bűneit, ő pedig sírt. Másnap a vér-folyásos aszany történetét hozta elé az Úr: „Bízzál, leányom, eredj el békességgel, mert a te hited megtartott téged.” Megértette, hogy Isten megbocsát neki, nem kell tovább bűnben élnie, mert Jézus Krisztus mindent elhordozott helyette. Tavaly novemberben Rákoscabán átadta teljesen az életét Istennek.

Fodor Gábor nem hívő családban nőtt fel, mégis úgy alakult, hogy konfirmált, de Istent nem találta meg. Sok mindennel próbálta meg betölteni az űrt a szívében. Kereste a magyarázatot az élet és a létezés értelmére, de egyre messzebb került Isten országától. Amikor nem maradt öröme és reménye az életében, akkor hajolt le hozzá az Isten. Hívó testvérek szolgáltak

felé, hálás értük. A közösségen keresztül ismerte meg Jézust. Eleinte sok bizalmatlanságot érzett, de nem tudta nem meglátni Isten Lelkét közöttünk. Elkezdte szomjazni a Szentlelket, aki felnyitotta a szemét, hogy Jézusnak köszönhetően részesülhet kegyelemben. Elmondta, hogy úgy látja, Jézus szeretete és áldozata az, ami megtartja ezt a vi-

lágot. Ő a Megváltónk, általa üdvözülhetünk, nincsen más remény.

Hálásak vagyunk Isten munkájáért közöttünk a gyülekezetünkben. Vágyunk és imádságunk, hogy frissen bemeztett testvéreink tovább erősödjének hitükben, és még sokan megtalálhassák Krisztust a környezetünkben.

Guti Sándor

Reformációi gálaest

A reformáció hónapjának kiemelkedő eseménye minden évben a reformációi gálaest, amelyet 2016. október 16-án a budapesti Uránia Filmszínház díszes nagytermében rendezett meg a reformált egyházakat tömörítő Ökumenikus Tanács. A nagyszámú közönséget Steinbach József református püspök, a MEÖT elnöke köszöntötte a programsorozat vezéregyénével: „Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek.” (Zsolt 96,3)

Az est ünnepi szónoka dr. Trócsányi László igazságügy-miniszter volt, aki „Reformáció és rend” címmel tartotta meg előadását. A bibliai korokig visszamenően elemezte az ószövetségi és újszövetségi iratok erre vonatkozó tanításait. A miniszter beszélt arról is, miként alakult a történelem folyamán az állam és az egyház viszonya, és az egyház részéről az a törekvés, hogy a lelki és a világi, politikai rendet valamiképpen összhangba hozza. Ennek az összhangnak a keresése végigkíséri a kereszténység történetét. A lelki és világi tekintély közötti ellentét a középkori Európában is fennmaradt, az egyház és állam konfliktusa sokáig egyazon valláson belül zajlott. A reformáció megjelenése azonban gyökeres változást hozott. Nagy ívű előadásában kitért arra is, hogy a reformáció korában az egymásnak feszülő valamennyi vallási és szellemi irányzat a Bibliára hivatkozva érvelt, és ez előkészítette az utat a

szekularizáció számára. Bemutatta azt is, hogyan vezetett el az út a felvilágosodástól a totalitárius rendszerek egyházüldöző politikájáig. A magyarországi rendszerváltás korát a szellemi pezsgés és az útkeresés idejének nevezte a társadalomban és az egyházakban egyaránt. Végül kitért arra is, mit tehet ma egy keresztény miniszter.

A Központi Református Kórus és az Aszódi Evangélikus Gimnázium diákjainak műsora mellett egyházunk vonószekerei szolgálatot vettek a reformáció ünnepére rendezett gálaesten. A Baptista Kamarazenekar tagjaival kibővített *Jobbágy*-kvartett szolgálatát *Jobbágy Andor* brácsaművész és *Oláh Miklós* gordonkaművész szervezte. Méltósággal szólalt meg általuk *Beharka Pál* szerzeménye, a „Szelíd szemed, Úr Jézus” kezdetű közismert protestáns énekre írt variációk sorozata. A zenekari szolgálat bevezetőjében az est háziasszonya, *Bényi Illdikó* idézte néhai *Jobbágy István*nak a darabról egy korábbi hangversenyen elmondott megállapítását: „A partita tételeiben megjelenik Krisztus szelíd-sége éppúgy, mint feddő, elítélő és megbocsátó tekintete, s halljuk a bűnbocsánatért könyörgő hangot is.”

A Protestáns Újságírók Szövetségének Rát Mátyás-díját, ez alkalommal *Tóth-Máthé Miklós* Debrecenben élő termékeny író vehette át *Novotny Zoltántól*, a Prúsz elnökétől.

Marosi Nagy Lajos

Fából fa(ra)gott – avagy mese a habos kőrísről

A Baptista Művészeti Napok keretében a Comenius Ház által szervezett előadás óriási élményt nyújtott zenét tanuló növendékeinknek október 17-én.

Lakatos György fagottművész interaktív, játékos, vidám, a növendékeket maximálisan bevonó hangszeres bemutatója nagy sikert aratott, amit a humor végigkísért. Tanulóink lelkesen és nagyon ügyesen válaszoltak és reagáltak a művész kérdéseire. Élvezettel hallgatták a hangszeren megszólaló csodálatos dallamokat és a

virtuóz előadást. A művész el volt ragadtatva a kis hallgatóságtól, megállapította, hogy ilyen pozitív hozzáállást és reakciókat régen tapasztalt.

Bazsa Diána kolléganőnk nagy hozzáértéssel készítette elő a részvételt ezen a jól sikerült zenei programon a gyerekek számára, akik fantasztikusan viselkedtek az utazás és a bemutató alatt. Pozitív zenei élménnyel és az együttlét élményében is gazdagodva térhettek haza – a szülők meglegedésére.

Topa Zoltánné
munkaközösség-vezető

(Andor Ilona Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Baptista Iskola)

Hálaadásodat áldozd az Istennek!

A Vácegresi Baptista Gyülekezet hálaadónapját a Pécs-Somogyi Baptista Gyülekezettel együtt ünnepeltük szeptember 25-én.

Az imaház megtelt kicsikkel és nagyokkal: a vendég testvérek közel 50-en voltak. Összesen kb. 110 fővel tartottuk az ünnepséget, amelynek istentiszteleti délelőtti és délutánját közös ebéddel kötöttük össze az imaházban.

Az imaórát Várady Endre lelkipásztor tartotta a Zsolttárok 50,14 alapján: „Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat!” Vagy ahogy egy másik fordításban olvastuk: „Hálaadásodat áldozd az Istennek!” Az ókorban úgy fogták fel a hálaadást, mint az istenek lekenyerezését. A Biblia Istenétől a következő tanulható meg: nem azért mutatunk be áldozatot, hogy lekötelezzük Istent, hanem a már megtörtént gondoskodására reagálunk. Visszaadunk egy részt abból, amivel ő megajándékozott bennünket. A mi áldozatbemutatásunk nem lehet más, mint hála, és ha előre fogadkoztunk volna Istennek, azt se felejtjük el teljesíteni – figyelmeztetett az imaórai buzdítás. Azért imádkoztunk, hogy hálaadásunk ne legyen feltételhez kötve.

(Folytatás a következő oldalon)

Habán emléknep Szentpéteren

A Szentpéteri Immanuel Baptista Gyülekezet szervezésében került sor a baptista-anabaptista emléknepre a helyi kultúrházban. A reformáció korának hangulatát idéző rendezvényen a vendégeket a habánok, a baptisták őseinek életvitelével és művészetével kívánták megismertetni.

A habánokról – más néven anabaptistákról – a 16. század eleje óta emlékeznek meg a krónikák. Kisebbségi településeket hoztak létre, melyekben vagyonszövetségben éltek, a testvériség minden tagja egyenlő volt, csendes, befelé forduló életük a vallásos szemlélet és a munka szolgálatában állt, tiltották az erőszakot, a fegyverforgatást, vezetőiket választották.

Békés életmódjuk ellenére történetük kezdetektől fogva mégis üldöztetések láncolata. Első csoportjaik Svájc északi részén és a Németalföld területén tűntek fel, azonban hamar megindult szétszóródásuk Tirol, Hollandia, Morvaország irányába, számtalan közösséget alapítottak a Velencei Köztársaságban, eljutottak Magyarországra, Erdélybe s legvégül a cári Oroszország területére, a Krím-félszigetre, sőt a tengerentúlra is. A 18. században kívándoroltak Amerikába.

Ma az Amerikai Egyesült Államokban és Kanadában találhatók meg többeszes közösségeik, amelyek a többi anabaptista csoporthoz (amishok, mennoniták) hasonlóan a modern életmódot teljes mértékben elutasítják.

Az ünnepélyes megnyitót Dóczy Bálint, a Szentpéteri Immanuel Baptista Gyülekezet lelkésze tartotta. Beszédében kiemelte: „A baptista-anabaptista emléknep eseményei mutassanak méltó módon elődeinkre és az őket elhívó mindenható Istenre! A habánok a hitüket a mindennapokban is kifogás-

talán életszentségre törekedve élték meg. Meggyőződéssel vallották, hogy „aki boldogít más, boldog csak az lehet”.

A hálaadó istentiszteleten ígét hirdetett dr. Mészáros Kálmán lelkipásztor, a budapesti Baptista Teológiai Akadémia tanszékvezető tanára. „A kétezer éves kereszténység törzsén, a reformáció időszakában jött létre az a bibliai alapelveket követő evangéliumi ébredési mozgalom, melyből a mai baptisták eredeztetik magukat. Magyarországra 1523-ban érkeztek Svájból és Németországból az első baptista hitelveket valló anabaptista misszionáriusok, akik közül sokan hitük miatt mártírokká lettek.

A Svájból és Németországból Ausztrián és Morvaországon át Magyarországra érkező anabaptista vallásüldözöttek hazánk területén, a Felvidéken, majd Erdélyben kerestek menedéket. Kezdetben helytelenül »anabaptistáknak« vagy »újkeresztelkedőknek« csúfolták őket. Máskor »új keresztényeknek«, illetve egyik korábbi vezetőjük (Hutter Jakab) neve után »hutteritáknak« is hívták őket.

Egyes irányzataik a jeruzsálemi keresztény ösegyház gyakorlatát követve szociális egyenlőséget is hirdettek, és különböző szakmák szerint tömörülve közös udvartartásokat hoztak létre. Ezeket a többnyire kézműves mesterséget gyakorló »gazdasági udvarházakat« a német »haus-haben« szókapcsolat révén a befogadó nemzetek, így a Felvidéken és Erdélyben a magyar lakosság körében is »habán« névvel illették.

Különösen híresek voltak a fazekasmesterek által előállított, kék-fehér-sárga motívumokkal díszített fajanszkészítményeik, melyekkel időnként a fejedelmi udvarok tetszését és pártfogását is megnyerték. A 18. szá-

zad második felében azonban a *Habsburg* uralkodók erőszakos rekatolizációs célzatú törvényrendeleteinek eredményeként ezek az anabaptista »habán« közösségek Magyarország elhagyására kényszerültek, többségük a tengerentúlon talált új befogadó hazát.

A baptisták meggyőződéssel hisznek a Szentírás Istentől való ihletettségében. Hiszik és vallják, hogy Isten teremtetten a világot, benne a földi életet. Mivel az ember fellázadt Teremtője ellen, élete boldogtalan és kilátástalan lett. Isten azért küldte el egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, hogy isteni hatalmánál fogva legyőzze ősi ellenségünket, a sátánt, és a halálból való feltámadása által örök életet kínáljon minden elveszett ember számára. Világviszonylatban a baptisták létszámukat tekintve a legnépesebb protestáns irányzattá váltak az elmúlt évszázadok alatt. Legnagyobb lélekszámban az amerikai kontinensen élnek. A nagyvilágon élő baptisták száma – családtagjaikkal együtt – megközelíti a 110 milliót – mondta az igehirdető.

Az emléknapi vendégeinek lehetőségük nyílt arra, hogy a habán udvarban korhű ruhában szakavatott segítőkkel megtanulják a különböző kézműves termékek készítését. A mesterfogások elsajátítása mellett felidéztek az udvarban uralkodó lelkiséget, miközben a résztvevők elkészíthették maguk és családjuk részére a kenyeret, habán kemencés ételeket és gyógyteákat. A fazekasok udvarában betekintést nyerhettünk az ónmázas fehér edények készítésének rejtelseibe, melynek technikáját Itáliából hozták magukkal. A Kárpát-medence legelső ismert habán kerámiatárgya egy 1609-ből származó víztartó. Egyedülálló motívumviláguk, színkezelésük

és technikájuk – mely nagyon különbözött környezetük népi fazekasságától – hamar közkedvelté tette a habán fazekasok termékeit, eleinte csak főúri körökben, később a szélesebb néprétegekben is.

Díszítésviláguk az évszázadok során több-kevesebb változáson ment át, az eleinte tiltott ember- és állatábrázolások a 17. század elejére általánossá váltak. Használati tárgyakon kívül készítették kályhacsempéket is, melyek különös megbecsülésnek örvendtek.

Sajátos módon a habán fazekasság mindvégig megőrizte mással össze nem téveszthető stílusjegyeit, nem keveredett egyéb irányzatokkal, mások meg sem kísérelték utánozni, amiben nagy szerepe volt a közösségek zárt jellegének, így Közép-Európa egyedülálló szellemi, néprajzi és művészeti kincse maradhatott.

A rendezvény zárásaként az Oroszlányi Balettintézet növendékei „Az igazság halhatatlan” címmel történelmi drámát mutattak be *dr. Hubmayer Baltazár* életéről, mely a reformáció kezdetétől az anabaptista misszió indulásáig bemutatja az eseményeket. *Dr. Hubmayer Baltazár* anabaptista reformátor a reformáció anabaptista irányzatának legismertebb alakja. Reformatori életműve alapján *Luther*, *Zwingli* és *Kálvin* mellé sorolhatjuk. Hubmayer nem ismert megalkuvást, és hitbéli meggyőződésért bátran föl vállalta még a vértanúhalált is.

Az emléknapi résztvevői meggyőződhetek arról, hogy az anabaptizmusban is voltak túlzások, azonban a sokrétű és szerteágazó mozgalom olyan társadalmi változások előfutára lett, amelyeket napjainkban tisztelünk.

Miriák Ferenc

Forrás: felvidek.ma

(Folytatás az előző oldalról)

A nap folyamán biznyságtételek hangzottak el többek közt betegségből való gyógyulásról, a testvéri szeretet megnyilvánulásának jelentőségéről és az Isten gondviseléséről. A vendég testvérek énekkari szerzeményekkel és dicsőítő dalokkal készültek, valamint a részükről is elhangzó hitépítő biznyságtételekben gazdagodtunk. Különleges volt a pécs-somogyi gyerekek szolgálata: cajonnal és házi készítésű hangszerekkel énekeltek.

Hajnal Zoltán, a Pécs-Somogyi Baptista Gyülekezet lelkipásztora hirdette Isten ígését a Filippibeliekhez írt levél 4,4–9 alapján. Felhívta figyelmünket arra a kísértésre, amely hajlamos elterelni fókuszunkat arról, ami van, oda, ami nincs. Ilyen volt Ádám és Éva esete is az első kísértéskor: nem arra figyeltek, hogy minden az övék, hanem arra az egy dologra, ami tilos volt számukra. Hányszor esünk mi is ebbe a hibába! Azon sajnálkozunk, ami nincs, ahelyett hogy azzal foglalkoznánk, ami megvan! – emelte ki a lelkipásztor. Sok olyan tényezője lehet az életnek, ami lehangoló. Pál azért írta, hogy örüljünk, mert olyanok a körülményeink, hogy az öröme nem feltétlen adnak okot, és pontosan ezért kell minket emlékeztetni. Amikor Istentől kérünk, tegyük ezt örömmel és hálaadással, alapozva akár azokra a pozitív tapasztalatokra, amikor imameghallgatás által Isten teljesítette imádságunkat. A hálaadásban az ember bizalma megnő Isten felé, és a bizonytalanság érzése eltűnik, ez pedig bevezet bennünket az Isten békességébe, amelyre mindannyian vágyunk – zárta igehirdetését a lelkipásztor. Utána további egyéni és csoportos szolgálatokon keresztül épültünk.

A nap zárásaként hangos imádságra kérte *Sellyei Imre* helyi lelkipásztor *Lados Olivér* vendég és *Hegyesi Gábor* vácegresi előljárókat.

Ezúton is köszönjük szolgálataikat a Vácegresi Baptista Gyülekezet hálaadónapján!

Tóth-Fazekas Andrea

Hálaadás és gyermekbemutató Anyalföldön

Az idei hálaadónapunknak több különlegessége is volt.

Az október 16-án megtartott ünnepi istentiszteleten mutattuk be a lelkipásztor házaspár elsőszülött gyermekét, *Merényi Esztert*. A kisgyermekért és a családért *Papp János*, egyházunk elnöke imádkozott. Köszöntőjében elmondta, hogy a lelkipásztorgyernek is „csak” gyermek, nem szabad, hogy más elvárásokat támasszon a közösség vele szemben. Másrészt kiemelte, hogy különböző életszakaszok más és más feladatokat, kihívásokat jelentenek az ember számára, a zsoltáríró szavaival „életünk minden napján” Isten szeretetének és kegyelmének kell kísérnie életünket.

A hálaadónapot idén a Hatvani Baptista Gyülekezettel közösen ünnepeltük. Hálásak vagyunk azért, hogy az elmúlt évek során az anyalföldi gyülekezet is részt vehetett abban a gyülekezetplántáló szolgálatban, melynek eredményeként megalakulhatott a gyülekezet Hatvanban. Bizonyosáttételek hangzottak el mindkét gyülekezet részéről, és a két közösség zenei csoportja is együtt énekelt.

Isten ígését *Nemeshegyi-Horvát György* hatvani lelkipásztor hirdette, aki elmondta, hogy Istennek nincs szüksége a mi hálaadásunkra. A hálaadás csakis önként és semmiképpen sem parancsra történhet. De ha igazán számbavesszük életünk eseményeit, szinte fel sem tudjuk sorolni, mennyi áldás kíséri életünket. A hálaadás a mi javunkat szolgálja, megóvjva életünket a zúgolódástól, az elégedetlenségtől.

A közös ünnep szeretetvendégséggel zárult.

Merényi Zoltán

Baptista nők Európában és a földkerekségen

November első hétfője világszerte jelentős nap a baptista nők életében. Ez az a nap, amikor legalább egy kis időre kilépünk saját köreinkből, s néhány rövid gondolat erejéig bepillantunk más földrészek, más országok asszonyainak sorsába, imakérésébe. Megpróbálunk ráhangolódni mások örömeire, fájdalmaira, valahogyan megélni, hogy „egymás terhet hordozzátok”.

Azt is látnunk kell, hogy amikor a Baptista Nők Világimanapját világszerte meghirdetjük, sokan vannak, akik nem tudnak ezzel mit kezdeni. Ráadásul olyan furcsa, életidegen és annyira messze áll tőlünk, ahogyan a Fidzsi-szigeteken élő nők küzdenek a mindennapjaikkal, vagy az ausztrál bennszülöttek mit tehetnek az életminőségük javításáért, vagy esetleg miként reagálunk a Távol-Keleten születendő vagy már megszületett kislányok elleni diszkrimináció folytán elkövetett durva bánásmódra, esetleg a leánymagzatok elleni kényszerabortuszra.

Hadd hozzam most néhány képben az olvasó elé, mégis miért és kikre gondolhatunk imádságainkban, hiszen azt már látjuk, hogy szűkül körülöttünk az információáradat révén a világ, s az események hullámverései hatnak a saját helyzetünkre is.

A Baptista Világszövetség női tagozatának elnöksége találkozott a ta-

A Baptista Világszövetség Női Tagozatának elnöksége

vasz folyamán Londonban. Ezek a találkozások engem mindig mélyen megalapítanak. Rádöbbenek, hogy ugyan a körülményeink sokfélék, de az emberi lélek, a tervek, a vágyak, a szándék, hogy Isten szolgálatában hűséggel haladjunk előre, minden kontinens képviselőjében ugyanaz. Nők vagyunk, akik keresik a helyüket a társadalomban, gyülekezetben, a családban. Nők, akik dolgoznak, küzdenek, harcolnak, néha apró hétköznapi helyzetekkel, máskor nagyon komoly társadalmi igazságtalanságokkal. Nők, akik a megmozdulásainkkal arra törekszünk, hogy a bennünk élő, bennünket éltető Jézus Krisztus jelen legyen, bármerre is vagyunk, bármit is teszünk ebben a világban.

Máskor megalapít, ahogyan átélhettem a jó Atya oltalmát, hiszen egy másik tavaszi utazás során épphogy csak elhagytam a brüsszeli repülőteret, másnap ráta meg a világot az ottani robbantás híre. De a szívemben nemcsak az oltalomért volt hála, hanem

azért az élményért is, amit a belga baptista asszonyok között élhettem át. Isten Lelke egységet kovácsol, megújít és megerősít mindenkit, aki ezt hitel kéri. S ez történt a belga baptista testvérek körében. Friss erővel, egyre erősödő hitel, Isten ígéje utáni őszinte vágyakozással töltötték napjukat a konferenciára összegyűlt asszonyok.

A leköszönő és az új lengyel elnöknő Ewa Gutkovskával (volt EBWU-elnökkel) és Ujváriné Szabó Anikóval

A finn résztvevők

Az Európai Baptista Szövetség vezetői körében súlyos, Európát érintő kérdésekről gondolkodunk együtt, keresve a választ, hogy mint baptista közösségek hogyan reagálhatunk az országainkra nehezedő feladatokra, milyen választ adhatunk ezekre a kihívásokra. Birminghamben (Anglia) tarotta ezt az ülést a föderáció vezetése a tavasz végén.

Sajátos egységet képviselnek a cseh és szlovák asszonyok a két szövetség életében. Az évente közösen megrendezett nőkonferencia szinte a cseh és szlovák baptista testvérek találkozási pontjává női ki magát. Nagy élmény látni a közösség örömet, egymás erősítését a szolgáló életre.

A nyáron alkalmam volt részt venni a Baptista Világszövetség éves közgyűlésén Vancouverben, Kanadában. Sokszor elgondolkodom ilyenkor, milyen különös, a kulturális különbségek ellenére mennyire egyértelmű, hogy mi mind testvérek vagyunk Krisztusban. Hasonló a világlátásunk, közösek a céljaink, tenni, cselekvően részt venni a misszióban, Krisztust bemutatni az embereknek, s vigyázni, őrizni, de munkálni ezt a földet, melyet ránk bízott a nagy Gazda. Megható mozanata volt a közgyűlésnek, amikor a záró imaórán a képernyőn forgó földgömbön megjelentek a Baptista Világszövetséghez tartozó országok nevei, s a csendben minden résztvevő lelkében egy-egy fohász szállt fel azért az országért. Éreztük, egymásra vagyunk bízva, nem létezhetünk a testvéri közösség nélkül. Micsoda gondviselés ez a mennyei jó Atyának!

Az ősztalán még több élményt tartogatott a

nemzetközi kapcsolatok terén. A Norvég Baptista Nőszövetség 100 éves jubileumát ünnepelte szeptember elején. Hosszú idő, de a gazdag örökség jó kezében van. A norvég nőszövetség mind a mai napig kitartóan, hűségesen jelen van nemcsak az országukon belüli, de a világméretű misszióban is. Követendő példát mutatnak, s bátorításként hatnak a többi európai közösségre is, megélve és megglátatva, hogy mennyire megtapasztalható Isten áldása a hűségben.

A finn baptista nőtestvérek is kitartóan teszik a dolgukat a misszióban. Ezek az országok kemény talajt munkálnak, hiszen a szekularizáció, az elvilágiasodás vastag válaszfal Isten és ember között.

Az Európai Baptista Szövetség Tallinban tartott éves ülése a baptista identitás kérdését járta körbe. Ezen az alkalmon röviden vehettem csak részt, mert a lengyel nőtestvérek tisztségviselőket választó konferenciájára kaptam meghívást szolgálatra. A lengyel nőtestvérek is arról tettek bizonyosságot, hogy a nők közötti egység, a nők szolgálata komoly erő minden szövetség, egyház, közösség életében. S hogy a nők nemcsak időskorban vágnak együtt szolgálni, hanem nagy áldást élhetnek át, amikor fiatalon beállnak Isten ügyének képviselőibe.

Imádságunkat a nőtestvérek szolgálataért hadd fejezzék ki a zsoltáríró szavai: „*Legyenek láthatóvá tetteid szolgáládon, és méltóságod fiaikon!*” (Zsolt 90,16)

Ujváriné Szabó Anikó

az Európai Baptista Nőszövetség elnöke

A konferencia lengyel résztvevői

Lelkipásztor-beiktatás Noszvajon

Az Egri Körzet az előző lelkipásztor távozása után a hatékonyabb misszió kereteit keresve átalakult. Ennek következtében négy kis gyülekezet (Bükkzsérc, Noszvaj, Szomolya, Tard) immár Noszvaj Körzetként (Eger nélkül) hívott/kért lelkipásztort. Válaszként Drenyovszki László testvér indult újra a teljes idejű szolgálathoz. Törzshelye a nyáron felújított egykori noszvaji lelkészlakás lesz.

Szeptember 24-ei beiktatását a szomolyai imaházban Bódis Sámuel ügyintéző lelkipásztor vezette. Papp János egyházelnök testvér új körülményeink között így bátorított: „Ne nyugtalankodjon a szívetek.” A tanítványokkal együtt nekünk is lehetnek aggodalmaink a jövő felől, de Jézus biztosít róla, ő előkészíti azt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” *Vele* épülhetnek utak, csak *vele* lehet élet és nem vegetálás közösségeinkben. Ha ő van szolgálataunk origójában, egyéni kis igazságaink helyett az övé ragyog fel.

A hitelességre és öröme tette a hangsúlyt Drenyovszki testvér székfoglalójában: „Amit kezdettől fogva láttunk, azt hirdetjük... hogy örömtökök teljes legyen.” Úgy áll előttünk – mondta –, mint aki maga is megtapasztalta az életét megváltoztató kegyelmet. Fiatalon mellbevágó mondatokkal terelgette Isten: „neked nem itt van a helyed”, „ez nem a te utad”. Majd házassága ötödik évében feleségével együtt új életet kezdtek Istennel. Vágya megosztani, amit megtapasztalt és amit az Úr a szívére helyezett. Hitelesen, nem felhívítva. Olyan örömmel, ahogy Jézus szolgált.

Az egyik köszöntő szavaival: „Ehhez kívánunk minden áldást! Mindent áldást!” Igen. Legyen Jézus az origóban!

Zentai Péter

Könyvajánló

Francis A. Schaeffer

Ismertetőjelük

a szeretet

Francis A. Schaeffer

Ismertetőjelük

a szeretet

HARMAT – KIA

Mit tehetünk keresztényként, hogy felfigyeljenek ránk az emberek? Persze pozitív érdeklődéssel.

Rendezzünk különleges programokat? Árasszuk el Krisztusról és az evangéliumról szóló szórólapokkal az utca emberét? Vegyük meg a tévécsatornákat? Törjünk az internetes tartalmak feletti uralomra? A mi templomunk legyen a legmagasabb és legkülönlegesebb épület a környéken? Nyerjük meg a celebeket vagy a legfőbb politikusokat a hitnek? Alapítsunk egy mindenkit lehengerlő zenei formációt?

Mindez talán nem hiábavaló és eredménytelen, de Francis A. Schaeffer egészen más mellett teszi le a voksát. Azt akarod, hogy az emberek felfigyeljenek arra, hogy keresztény vagy? „Van valami, ami bármilyen földrajzi környezetben, helyen és időben foglyul ejti a tekintetüket: a keresztények egymás iránti szeretete.” Ez figyelemfelkeltőbb és hosszabb távon gyümölcsözőbb, mint bármilyen látványos külső vagy bonyolult szervezést igénylő, drága rendezvény. A keresztények legfőbb ismertetőjele ugyanis

(Folytatás a következő oldalon)

Lelkipásztor-beiktatás a Nap utcában

A Nap Utcai Baptista Gyülekezet tagjainak több mint négy esztendőn keresztül történő kitartó imádkozását követően imameghallgató Istenünk Kelédi Géza személyében új lelkipásztort rendelt ki. A beiktató ünnepi istentiszteletre 2016. szeptember 18-án került sor a Nap Utcai Baptista Imaházban. Dr. Almási Tibor, a kiemelkedő alkalom levezető elnöke, a gyülekezet volt lelkipásztora meleg szeretettel köszöntötte az egybegyűlt testvériséget, a társgyülekezet képviselőjét, továbbá Kelédi testvér jelen lévő családtagjait és a Soltvadkerti Baptista Gyülekezet részéről megjelent vendégeket. Külön testvéri szeretettel köszöntötte az MBE küldöttét, az ünnepi alkalom igehirdetőjét, a beiktatási szertartást végző Meláth Attilát, aki a Budapesti Baptista Egyházkerület elnöke, valamint a katolikus társegyház plébánosát. Almási testvérnek a főpásztorhoz intézett bevezető imáját követően a „Hálás szívvel áldunk téged, Istenünk” kezdetű gyülekezeti énekkel dicsértük Urunkat.

Meláth Attila lelkipásztor a Váci és Püspökszilágyi Baptista Gyülekezetek testvéri köszöntéseinek átadását követően az Ef 4,10 alapján hirdette az Úr üzenetét. Az igei szakaszból kiemelte a küldöttek, ezen belül az evangélista, tanító és pásztor szolgálatra elhívásának fontosságát, jelentőségét és felelősségét. Rámutatott, hogy Isten célja az elhívott szentek felkészítése és képessé tétele az egyseges szolgálat végzésére. Felhívta a figyelmet a szolgálatvégzés nehézségeire és az ördög által készített csapdákra. Felolvasta a beiktatási fogadalmat. Az együttműködés akarására Kelédi Géza és a gyülekezet egybehangzó igennel válaszolt. Ezt követően Meláth testvér kézzártételes imádsággal beiktatta a szolgálatba a Nap Utcai Baptista Gyülekezet új lelkipásztorát. A gyülekezet fennállva énekelte az „Áldjon meg az Úr most téged” kezdetű áldó éneket.

Almási Tibor volt gyülekezeti lelkipásztor mint elődje és tanítója szólt az újonnan beiktatott szolgatárshoz. A 2Tim 2,2-6 képezte gondolatainak alapját. Kiemelte az erő és kegyelem harmonikus dinamizmusát, és a pásztori szolgálatban való megjelenésének fontosságára hívta fel figyelmét. A szolgálat továbbadása tekintetében négy stációt fogalmazott meg:

1. A szolgálatot olyanokra bízod, akik mások tanítására is alkalmasak.

2. Harcosként ne keveredj bele a mindennapi élet gondjaiba.

3. Sportolóként szabályszerűen versenyezz.

4. Földművesként a termésből elsőként részesülj.

Ezután köszöntések következtek. Elsőként köszöntését Serafin József gyülekezetvezető az Ef 6,10-20-ban leírtak alapján fogalmazta meg. Mondanivalójának központi gondolata „harc és küzdelem Isten fegyverzetével”. A gyülekezet nőtestvéreinek nevében Barsi Éva köszöntötte és lelkesítette az újonnan beiktatott lelkipásztort és feleségét, Zsuzsa testvért. „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” (Fil 4,13) Kelédi testvér korábbi szolgálati helyének képviselőjében Hufnágel Ádám presbiter szív alakú, kőbe vésett igeverssel köszöntötte volt pásztort: „Légy tehát erős és nagyon bátor.” (Józs 1,7) A szomszédos József Utcai Baptista Gyülekezet nevében Súlyom Attila gyülekezetvezető két igeverssel szolgált. Az új lelkipásztort az 1Kir 17,24-gyel köszöntötte: „Az asszony így felelt Illésnek: Most már tudom, hogy te Isten embere vagy, és hogy igaz a te szádban az Úr igéje!” A gyülekezet figyelmébe a Róm 14,19-et ajánlotta: „Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják.” A római katolikus egyház Szent József-plébániájának köszöntésében Michels Antal plébános az 1Tim 2,1-7 igeszakasz alapján arra biztatott, hogy „szolgatársa legyen hírnöke, apostola és tanítója gyülekezeti közösségének”.

Az újonnan beiktatott lelkipásztor ünnepi szolgálatának mottója: „Ne félj, csak higgy”, amit Mk 5-ből Jairus lányának a halálból való feltámasztási történetén keresztül fogalmazott meg. A bátorító biztatás – „Ne félj, csak higgy” – üzenete egyformán szólt személy szerint minden jelenlévőnek. Imájában hálát adott azért a rendkívüli kegyelemért, amellyel Isten szeretett gyermekévé fogadta és elhívta őt szolgájának. Kinyilvánította, hogy Pál apostol elhívásához hasonlóan ő is biztos abban, hogy Isten az, aki elrendelte számára a Nap Utcai Baptista Gyülekezetben történő szolgálatát. Ezért Isten dicsőségére bátorsággal kezdi meg lelkipásztori munkáját. A közös tevékenység ellátásában minden hit-

testvérére egyformán számít. Szerepével szolt elődjéről, Almási Tibor testvérről, aki a Baptista Teológiai Akadémián tanítómestere volt. Külön kinyilvánította köszönetét a Nap Utcai Baptista Gyülekezet valamennyi tagjának azért, hogy őszinte bizalommal választották meg lelki-pásztoruknak.

A beiktatási alkalom záró imájában Almási Tibor összegezte az ünnepi istentiszteleten elhangzottakat,

és szent áldást kért szolgatársai életére és a gyülekezet valamennyi tagjára.

Az ünnepi istentisztelet a gyülekezeti énekeskönyv 316. számú énekével zárult, „Nem láthat bár e földi szem”, amelyet a gyülekezet által szervezett szeretetvendégség követett, ahol fogadták az ünnepi alkalmon megjelenteket.

Barsi Éva

A baj gyökerét kell megtalálni Migráció és szolidaritás – nemzetközi konferencia

2016. október 12–14-e között a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEOT) és az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) nemzetközi konferenciát szervezett *Migráció és szolidaritás* címmel.

Magyarország szerint az illegális bevándorlásra az egyetlen megoldást az jelentheti, ha megtaláljuk a baj gyökerét – mondta az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár „Az egyház és állam társadalmi felelőssége Európában” címmel megtartott előadásában. Soltész Miklós kijelentette, Európának el kell döntenie, hogy a fájdalmat csillapítja, vagy megkeresi a betegség gyökerét.

Arról beszélt, hogy meg kell vizsgálni, mitől alakult ki a migráció, kik a felelősök érte, és kik tehetik a legtöbbet a bajbanlevőkért, valamint hogy meg tud-e valósulni a „demokráciaexport” az észak-afrikai országokban.

Emellett pedig azt is mérlegelni kell, megoldás-e az, hogy Európába hívnak embereket a munkaerőhiány pótlására, ahelyett hogy helybe vinnék a munkalehetőséget és a fejlesztéseket.

Kitért arra, hogy a kormány rendszeresen találkozik közel-keleti keresztény vezetőkkel, akikkel mindig egyetértnek abban, hogy helyben kell segíteni, a háború gyökerét kell elvágni, és nem szabad Európába csábítani az ottani keresztényeket, mert akkor eltűnik onnan a kétezres éves kereszténység.

Az államtitkár emlékeztetett arra, a magyarokat az utóbbi időben sokat vádolják azzal, hogy nem elég szolidárisak. Pedig a magyar kormány három területen is összefogott az egyházakkal, hogy segítsen a rászorulókon: karitatív szervezeteknek adott támogatást, hogy a magyar határon segítsék az úton levőket, a Közel-Keleten kórházak és iskolák építését támogatja, valamint élelmiszereket, orvosi felszereléseket juttat el az egyházakon keresztül Ukrajnába, illetve ukrán gyerekeket táboroztat Magyarországon.

Soltész Miklós úgy vélekedett, Európában „hatalmas erkölcsi és hitbéli vákuum” alakult ki, mert a keresztények folyamatosan „hátráltak”, engedtek erkölcsi és hitbéli kérdésekben, mivel a liberális politika azt akarta.

Mindez egy olyan „vákuumot” hozott létre, amely Nyugatról a liberális világ genderelméletét hozza, Keletről pedig az iszlámot, a kereszténység pedig ott áll középen, és nem mer a krisztusi tanításról beszélni – fogalmazott.

Forrás: www.kormany.hu
Fotó: Botár Gergely

(Folytatás az előző oldalról)

nem a profizmus, a gazdagság vagy épp a szegénység, az érdekesség és a csodák, a hangerő, a hatalom és még sorolhatnánk. Schaeffer állítja: a keresztények valóságosan megélt és látványos szeretete győzi meg az embereket arról is, hogy Krisztus valóban Isten Fia. Érveit magának Krisztusnak a szavaira alapozza:

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szeretlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,34–35)

„...hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.” (Jn 17,21)

Vajon miért könnyebb minden mást vállalni (éjszakába nyúló munkaórákat egy szervezőbizottság tagjaként, megterhelő fizikai segítséget egy templomfelújításnál, sok számjegyű adományozást egy segélyszervezetnél), mint odamenni a gyülekezeti padszomszédunkhoz, a beosztottunkhoz, a házastársunkhoz, gyülekezetünkben a másként gondolkodókhoz, a települési társegyházak képviselőihez rendezni a szeretetkapcsolatot köztünk, ha megromlott? Az emberek nem azt figyelik, hogy szépen tudunk-e beszélni, hanem hogy miként viselkedünk feszült helyzetekben. Tudunk-e úgy reagálni, amit semmi nem indokol (jogosság, igazságérzet, hosszú vagy rövid távú érdekek), csupán a szeretet, ami megmagyarázhatatlan, hacsak nem valóban Isten Fiától ered?

„Jézus felhatalmazza a világot valamire. Isteni tekintélyével megadja neki a jogot, hogy megítélje, vajon te és én újjászületett keresztények vagyunk-e. Mégpedig annak alapján, hogy látható-e a szeretetünk minden keresztény iránt.” Mert ha nem, „és az emberek odajönnek hozzánk, és az arcunkba vágják, hogy nem vagyunk keresztények, mert nem mutatunk szeretetet a többi keresztény iránt, akkor el kell fogadnunk, hogy csupán azt a jogukat gyakorolják, amit Jézustól kaptak”.

(Budapest: Harmat-KIA, 2016)
Szommer Hajnalka

Dal a szarvasról

Nekivágott a havas rengetegnek.
Nem félt soha. Kalandvágy űzte őt.
Az ősök ismert példáit idézte,
Naiv hitükből merített erőt.

Egy éhes farkascorda volt a kezdet.
Elszántan, vérszomjasan támadott.
De lövés zaja robajlott a mélyből,
S a megriadt had már nem árthatott.

A hópárdus lesből szökött az útra,
Mindenre elszántan bukkant elő.
Mint pengeéles szablya és hegyes tör,
Odavágott, s győzött a nyers erő.

Nyakán és marján az a forradás ott
A visszavert vad nem múlt nyoma.
Azóta hulló falevél neszétől
Ő fut tovább. Nem lehet ostoba.

Rugalmas izmai könnyed zenéjét
Magával sodorta a déli szél,
Míg fönn az égen szelíd röppenéssel
Egy felhő tágas terekről regél.

Őrült, hogy tudja, merre, hol a forrás.
Abból naponta friss vizet ivott.
Ki nem vadonban él, az nem is sejt,
Túlélésügyben ez egy szent titok.

Az orvvadászok sóvár célkeresztje
Először ott kereste nagy szügyét.
Nem állhatott meg. Bátor szökkenéssel
Repült előre, s végül célba ért.

Ezer veszély gátolta nagy futását.
Ilyen természetű e vad világ.
Érezte, tudta, biztos volt hitében,
Hogy győzelme után lát majd halált.

Igaza lett. Sokágú trófeája
Ött hirdeti, a nagy Vadász falán:
Soha ne add fel! Légy hű mindhalálig!
Helyed lesz majd a győzők oldalán.

G.S.

„A tiszta becsületességű ember” Százötven éve született Szűcs Imre lelkipásztor

A Debreceni Baptista Gyülekezet önállósulása utáni első lelkipásztora, Szűcs Imre testvér 1866. augusztus 16-án született Hajdúböszörményben. Bemerítkezése is ebben a városban történt Kornya Mihály testvér, az „úttörő parasztapostol” által 1893. május 10-én.

Érdemes felidézni (a ma már különösnek tűnő) első személyes találkozását a baptista gyülekezettel. Mint református fiatalember ellenszenvvel figyelte a baptisták munkálkodását, és amikor először ment az imaházba, néhány társával együtt vastag botokkal volt felszerelve, hogy (a csendőrök által felbérelve) szétzavarja a hívők összejövetelét. Mint a csoport vezére az ajtó mellett ült le, s mindkét fülét bedugta, ne is hallja, miről beszélnek ott, csak a kellő pillanatot várta, hogy jelt adjon a többieknek a rendzavarásra. Azonban egy légy éppen a vezér orrára szállt, s miután a kezével elhessegette, többé nem zárta be a fülét, sőt szívét sem, mert amit akkor hallott, meggyőzte őt arról, hogy akiket üldözni akart, azoknak a védelmezőjévé kell válnia. Így azután hamarosan komoly odaszánással csatlakozott a hajdúböszörményi baptistákhoz.

1894-ben egy kerületi gyűlésen mint „próbaevangélistát” állították munkába. Amíg a Tiszántúl felső része kisebb körzetekre nem oszlott, addig sok várost és községet (kb. 25 helységet) látogatott meg, hirdelve Isten országának evangéliumát. Missziós körútjai hetekig tartottak. Előfordult, hogy öt hétig is távol volt otthonától az induló gyülekezeteket látogatva. Volt úgy, hogy csak a hó tetején tudta kipihenni rövid időre fáradtságát. Ha egyik oldalán fájni kezdett, a másikra fordult, majd futni kényszerült, hogy felmelegedjék.

Üldöztetésben is volt része. Több ízben bezárták. Az egyik alkalommal, amikor a szolgabíró küldöttei érte jöttek, azt mondta, engedelmeskedik, de csak az ige-hirdetés után, mert ő jó hírt hozott az embereknek. Az összejövetel végén aztán a hallgatósága is elkísérte őt, és egész éjjel mellette maradt a fűtetlen teremben. Mindezek között nagy örömet jelentettek számára az összejövetelek, különösen, amikor éjfélig, sőt hajnalig nem

fogytak ki a kérdések, a buzgó éneklés és imádkozás.

Szűcs testvért 1898-ban a debreceni gyülekezet elöljárójává választották.

A debreceni testvéreket ekkor a Hajdúböszörményben munkálkodó Balogh Lajos testvér pásztorolta. 1898 elején azonban problémák adódtak a debreceni gyülekezetben, s így szükségessé vált, hogy egy felelős személyt állítsanak a közösség élére, aki folyamatosan Debrecenben végzi a szolgálatát.

Ezt a feladatot vállalta Szűcs testvér hosszas vívódás után. Munkálkodása eredményesnek bizonyult, vezetése alatt rendeződtek a viták, és újra lendületet vett a misszió. A gyülekezet pásztora továbbra is Balogh Lajos maradt, azonban a gyülekezet folyamatos növekedése indokoltá tette, hogy önállóvá váljék. Erre 1903-ban került sor, amikor Debrecen öt másik gyülekezettel önálló körzetti alakult, és Szűcs Imrét felavatták lelkipásztornak.

Szűcs Imre avatásától számítva 24 évig volt a debreceni gyülekezet lelkipásztora, nagy odaadással végezte szolgálatát az Úrhoz és a gyülekezethez való hűségben egészen 1927 szeptemberéig. Ekkor megromlott egészségi állapota miatt átadta a pásztorlást ifjabb munkatársának, Fortin László testvérnek.

A Debreceni Baptista Gyülekezetben mindeddig Szűcs Imre testvér töltötte be leghosszabb ideig a lelkipásztori szolgálatot.

Az Úr 1932. november 28-án hívta haza a földi munkamezőkről hű szolgáját.

A BékeHírnök korabeli nekrológijából, amely az 1932/51. számban jelent meg, idézzük a következő sorokat:

„Érdekes egyéniségét sokfelé ismerték, s hiányát érezni fogja a testvériség a gyülekezetben és az országban. Bátor fellépésű, erős akaratú, tiszta becsületességű ember volt. Konferenciáinkon bölcs tanácsai, talpraesett, sokszor derűtséget keltő felszólalásai (oldalmegjegyzései, amint ő mondaná) mindig figyelmet érdemeltek. Őszinte szókimondása közismert volt. Néha ellentéteket ügyesen tudott elsimítani. Igehirdetői bátorsá-

ga ifjúkorától jellemezte. Ha gyülekezetének vagy valamely testvérnek az ügyében kellett eljárnia, bátran bement a magas hivatalokba is... Buzgó imádkozó volt. Hálára és könyörgésre nyíltak ajkai a magánéletben, a családi életben, a gyülekezetben, a vasúti állomáson, a városháza egyik-másik hivatalában, a műhelyben, a mezőn, ahol az Úr őt indította... Vagyonának nagy részét – feleségével egyetértésben – az Úr oltárára tette. Ez az áldozatuk drága ékesség lesz korójukban."

Temetése, amelyre a búcsúzó testvériség nagy számban gyűlt össze, 1932. december 1-jén volt. *Udvarnoki András* testvér, a Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke hirdette a vigasztalás ígét. Pál apostol búcsúzó szavait idézte a 2Tim 4,7-ből:

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

Szücs Imre lelkipásztor testvér fejfájára ezt írták: „Jézus él!”

Bereczki Lajos

Fodor János (1926–2016)

Fodor János testvér 1926. június 6-án született a Fejér megyei Tordason. Nagyapja volt az első baptista hívó a faluban. Szülei egyszerű hívő emberek voltak, akik nagy szegénységben, de az Úr gondviselő kegyelmében, a Biblia tanácsa szerint, jó példaadással nevelték hét gyermeküket, akik közül János volt a legidősebb. Kőművességét tanulta. Mivel apja nem jött haza a hadifogságból, ezért rá hárult a családfenntartás gondja.

1943-ban Tahiban lett az Úr tanítványa, döntését szeptember 12-én pecsételte meg bemelegítéssel Újpesten. 1955-ben – lelkipásztora, *Oláh Lajos* testvér biztatására – jelentkezett a Baptista Teológiai Szemináriumba, ahol 1959-ben fejezte be tanulmányait.

Ugyanez év júliusában feleségül vette *Schneider Júlia* testvérnőt az újpesti gyülekezetből. Házasságukat nyolc gyermekkel (*Tamás, Márta, Eszter, János, Benjámin, Péter, András* és *Dániel*) áldotta meg az Úr.

1959-ben a 12 állomásos nyíregyházi körzetben kezdte meg lelkipásztori szolgálatát, majd hét évvel később elfogadta a szintén 12 állomásos karcagi körzet meghívását. Itt öt évig végezte a lelki munkát sok építkezés mellett, hiszen Poroszlón ebben az időben épült új imaház, és a lelkipásztorlakás melléképülete is ekkor készült. 1971-től 1986-ig az ócsai gyülekezet lelkipásztora volt egészen nyugdíjazásáig. Ócsán a lelkipásztori teendők mellett szintén sok fizikai munkával is részt vett az imaház, majd a lelkipásztorlakás felújításában, miközben a saját házuk is épült. Nyugdíjba vonulása után Csepelen és Galgagután vállalt ügyintézői szolgálatot.

1990-ben bekapcsolódott a börtönmisszióba, amit több mint 20 évig hűségesen végzett. Az utóbbi években ereje egyre fogyatkozott. 2016. szeptember 18-án kapta a hazahívó szót teremtő és elhívó Urától.

Az ócsai temetőben népes gyülekezet kísérte utolsó földi útjára 2016. szeptember 23-án. A gyászistentiszteletet *Horváth Zsolt* ócsai lelkipásztor vezette. A vigasztalás ígét *Mészáros Kornél*, a Magyarországi Baptista Egyház főtitkára hirdette, imádságban *Asztalos Imre* egykori diáktárs és *Nemeshegyi Zoltán* korábbi ócsai lelkipásztor adott hálát Fodor János lelkipásztor szolgálatáért.

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája...” (2Tim 4,7–8)

Fodorné Bálint Andrea

Hervadásban is remény

*Sok millió lehullt levél
Kezdetről és Végről beszél...
Színek nyelven a levelek
lesz még tavasz, új kikelet.
Nézd a forgó évszakokat,
átölelnék korszakokat:
szabott törvények rendjében,
Isten kimért kegyelmében.*

Venyercsán László

Beszélgetek – magamban magammal

*Felkavarodnak a mondataim.
Káin a ritmus és Ábel a rím.
Káin a fegyver, az áldozat Ábel.
Nyelvzavarok vér-városa Babel.*

*Száll feketén fel az égre a füstje.
Hervad a rózsza és vérez a tüske.
Harci vihar hozott, nem puha szellő.
Lettem a nagy vadon vadja, szökellő.*

*Mint nyilat, Istenem karja kilőtt.
Szállni tanított. Nyertem erőt.
Visz, de megállít. A Könyve a kardom.
Kézbe kapom, de szívemben is hordom.*

*Rám tör az ős Gonosz. Támad a hitvány.
Nem lehetek soha gyáva tanítvány!
Küzdhetek ellene mind a halálig,
Míg a törekből a búza kiválik.*

*Eljön a vég, de ne félj soha, Sándor!
Meg ne riadj, költő, a haláltól!
Mert ha ragyogsz, ha az életed fény lesz,
Végül a mennyei honban is fénylesz.*

G.S.

Hálaadó és emlék- tábla-avató istentisz- telet Vámspércsen

Különleges nap volt 2016. szeptember 25-én a Vámspércsi Baptista Gyülekezetben. Jelen volt a baptista egyház részéről *Mészáros Kornél* főtitkár testvér, *Cserés Attila* testvér, a Tiszántúli Egyházkerület elnöke, és *dr. Szebeni Olivér*, az egyház történelmi bizottságának korábbi elnöke, a város képviseletében *Ménes Andrea* polgármester asszony, *Husztli János* alpolgármester úr, a testvér-egyházak részéről *Tarapcsák János* görögkatolikus tiszteendő úr és *Tapasztó János* római katolikus plébános, a család részéről néhai *Szűcs Ádám* rokonai: unokája, *Ravesteyn Magda* asszony, lánya és fia; Cegléd város polgármestere, *Takáts László* polgármester úr (Szűcs Ádám lelkipásztor dédunokája).

A kettős ünnepség hálaadónapi istentisztelettel kezdődött, ahol a nyíregyházi baptista gyülekezet dicsőítőcsoportja vezette az éneklést. *Bacsó János* helybeli lelkipásztor köszöntő szavai után *Pető András* testvér, a nyírbátori körzet lelkipásztora hirdette Isten ígését a Zsoltárok könyve 53. részének 3. verse és 67. részének 2. verse alapján. Prédikációjában felhívta a hallgatóság figyelmét a szív mélyéről fakadó hálára: tudjuk-e szárnyaló örömmel dicsőíteni az Istent, vagy bűnbánó szívvel kell járulnunk a hála oltárához sok

(Folytatás a következő oldalon)

...hogyan hosszú életű légy a földön...

100 évnyi bizonyágtétel

Fehér József testvér olyan évszázadot élt át, amelyben minden rossz és minden jó megtörtént, mégsem hallottuk panaszkodni sem személyes életének próbái, sem a világ helyzetének egyre bonyolultabb változásai miatt. 1915. október 4-én született Budapesten, és közel 101 évesen, 2016. szeptember 4-én hívta haza mennyei hajlékába megváltó Ura.

Gyermekkoráról, szüleiről nem sokat tudunk, korán félárva lett, vidékre került nevelőszülőkhöz, akik hívő reformátusok voltak. Amikor édesanyjának rendeződtek a körülményei, felhozta fiát Pestre. Itt folytatta tanulmányait, majd munkásévek következtek. Édesanyjával, nevelőszüleivel és azok családjával életük végéig tartotta a kapcsolatot. Időskorában kérdezték tőle, nem érez-e haragot hányatott gyermekora miatt az édesanyja iránt. Határozottan mondta, hogy semmi harag nincs a szívében. Saját elmondása szerint: „Főleg Isten nevelt fel... Ő egyengette utamat minden életszakaszban.” Pesten, a Mátyás téren meghallotta az Údvhadsereg énekét és bizonyágtételét, ettől kezdve kereste a helyét. Majd két fiatalember meghívta a Nap utcai baptista imaházba, ahol szeretettel fogadták. *Dr. Somogyi Imre* lelkipásztor igehirdetése megragadta, és megtért. Hatalmas változást jelentett életében ez a döntés. Bememlékeztetése is *Somogyi Imre* testvér által történt 1937-ben. Egész további életében, tehát még 79 évig ennek a gyülekezetnek volt hűséges, szolgáló tagja.

1939-ben feleségül vette *Gulyás Ilonát*, beépült a családba, ettől kezdve ezt a családot érezte sajátjának, mindvégig hálával emlegette a Gulyás szülőket. 1940 januárjában megszületett leánya, *Klára*.

Úgyanebben az évben, októberben besorozták katonának, a harctérre is kivezényelték. 1941 decemberében hazakerült, de továbbra is katona maradt 1945-ig a laktanyában, irodai beosztásban.

Kereskedelmi iskolát végzett, majd felnőttkorában híradástechnikai műszerész szakmát is szerzett. Kereskedőként, műszerészként, raktáros és szakoktatóként, majd minőségi ellenőrként kereste kenyerét és tartotta el családját. Határozott jellemű, buzgó, rendszerető, inkább már pedáns ember volt. Szerette a rendet úgy a belső életében, mint a környezetében.

Az istenfelő élet fontos volt számára, Isten, család, gyülekezet – ez volt a sorrend életében. Sokat tanulmányozta a Bibliát, ami megragadta, azt leírta. Füzetekben ma is megvannak elmélkedései. A Nap utcai *Sion Óre* című lapban rendszeresen megjelentek cikkei. A gyülekezetben előjáró volt 1960-ig. Bibliai elmélkedéseit, gondolatait azért írta le, hogy ezeket több példányban lemásoltatva levélben küldje azokhoz, akiknek – úgy érezte – szükségük van rá. A missziós lélek mindvégig erős volt benne az üzenet továbbadására.

Felesége, *Gulyás Ilona* hűséges társa volt mindenben, imaórára, istentiszteletre, énekórára mindig pontosan érkeztek. A gyülekezeti és a Központi Énekarban énekeltek, utóbbinak alapító tagjai voltak. Felesége 2001-ben előrement az égi hazába. 1998-ban lányukhoz költöztek. Egy telken laktak, de külön egy kisebb házban. Lánya és családja igekeztek megeremteni az otthon melegét. 15 évig élt a kis házban önálló életvitellel, csak az utolsó évében szorult gondozásra. A gyülekezetéhez kötötte a hűség. Utolsó idejében úrvacsorai istentiszteletet tartott náluk *dr. Almási Tibor* testvér – kibővített családi körben –, a hálaadó imádság a békés hazakészülődést vetítette előre.

Lelekipásztora hálás szívvel emlékezett – időrendi sorrendben: *dr. Somogyi Imre*, *Szabó László*, *dr. Gerzsenyi László*, *Nagy Ferenc*, *Révész Árpád*, *Papp János*, *Husztli Csaba*, *dr. Almási Tibor* testvérek, akiktől sokat tanult a lelki élet dolgában. Ebből a felsorolásból is kiténik hosszú élete.

Idén szeptember 16-án népes gyülekezet kísérté utolsó útjára a Fót-Kisalagi temetőbe. A búcsúztatást *Asztalos Imre* lelkipásztor testvér végezte.

Az élettel betelve ment el közülünk. Mindenért egyedül Istené a dicsőség!

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg.” (Jel 14,13)

Gulyás Ernőné

Megemlékezés

Mivel átlépjük a hetedik évét annak, hogy a férjem nincs velünk, mert hazahívta az Úr, így igen sokszor felidézem magamban az utolsó időszakot. Talán nem is az utolsót, hanem az 53 év csoda szép időszakát. Ám szóljon e mostani megemlékezés tényleg a legutolsó időről.

Még mindig vannak előttem titkok, amelyeket talán csak a mennyben fogok megtudni. Azzal tisztában vagyok, hogy a lelki ajándékokat a Szentlélek Isten adja annak, akinek akarja. Azt azonban nem tudom, hogy az utolsó órájában is adhat-e valakinek. Tiszta szívből elmondhatom, hogy soha nem találtam kivetnivalót férjem életében, számomra – bízom benne, hogy Isten számára is – tökéletes hívő ember volt. Igazi férj, igazi édesapa, igazi nagypapa, tele szeretettel. Nagy családom tagjaiban keresem őt, de csak egy-egy kis részletben mutatkozik meg valamelyik gyermekemben. Ők azt szokták mondani, hogy „apuból csak egy volt a világom”.

Ha testileg gyenge volt, vagy fájdalmi voltak, soha jajsztót nem ejtett ki a száján. Ha valamije nagyon fájt, csak azt mondta, adjak neki fájdalomcsillapítót, de a legerősebbet. Erről tudtam, hogy nagy a baj.

Vasárnap délelőtt még együtt voltunk a gyülekezetben. Este nyolc órakor – miután lefeküdt – mondta, hogy „mama, nem kapok levegőt”. Kértem Misi fiamat, tudakozza meg az orvosunk asszisztensétől, hogy mit adjak a papának, mert nem kap levegőt.

– Azonnal hívjatok ügyeletet! – válaszolta. Vizsgálat után az orvos azonnal kórházba küldte. Másnap már palackból kapta a levegőt. A CT-vizsgálat kiderítette, hogy a két tüdő csúszik lefelé. Mindennap kor reggeltől késő estig bent voltam vele, és a vizsgálatok után a főorvos asszony mindig közölte, hogy milyen mélységben van a tüdő lecsúszása.

Az utolsó napon meglepetésemre felülve találtam. Nagyon boldogan emelte fel a kezét, és mondta:

– Anyukám, meg vagyok gyógyulva, és egyedül megreggeliztem.

Igen kellemes beszélgetésünk volt egymással egész nap. Mindig követelte, hogy fogjam a kezét. Sokszor kivette a lélegeztető készüléket a szájából. Elérkezettnek láttam az időt, hogy megkérdezzem tőle:

– Ha elküldi érted az Úr az angyalait, szívesen velük mész-e?

Gyorsan válaszolta, gondolkodás nélkül:

– Azért életem.

Örültem neki, ám valami más választ is vártam, de nem érkezett. Gondoltam, megemlíti gyermekeinket, unokáinkat, vagy éppen engem. Emberi módon azt hittem, hogy fél az Istennel való találkozástól, vagy talán mégis kedvesebbek vagyunk, de nem. A hátralévő beszélgetésünk csak igazi nagy értékekről szólt. Este nyolc óra után mondta:

– Látom, fáradtak vagytok, menjetek haza pihenni.

Másnap korán készítettem papának a kívánt almalevest. Nyolc órakor csengett a telefon, a kórházból értesítettek:

– Sanyi bácsi hajnali két órakor végleg elaludt.

Misi fiammal gyorsan a kórházba mentünk, és kértem a főorvos asszonyt, hadd menjek be a papa szobájába, ahol olyan sok időt töltöttem vele. Megengedte. Két betegtársával volt egy szobában. Mindkettő azonnal felült, és egymás szavába vágta a csodálatos hazaköltözés átélése miatt.

A papa pont éjfélkor felébredt. Fel akart kelni az ágyról, de a növérek visszafektették, mert összecsuplott. A lélegeztető készüléket kivette a szájából, és nagyon hangosan elkezdett imádkozni. A két beteg szerette volna hallani, hogy mit imádkozik, de semmit nem értettek belőle. Két óra hosszat imádkozott, végül lecsendesedve elaludt. Azt kérdezték tőlem, hogy milyen nyelvet tudott a papa, mert nem tudták kivenni, de idegen nyelven imádkozott. Néha úgy tűnt, hogy szerb, néha más nyelvhez hasonlították, de nem magyar volt. Én nem mondtam semmit, de azóta is gondolkodom ezen. Nem tudtam arról, hogy a Szentlélek Isten megajándékozta nyelveken szólással. Lehet, hogy csak egyedül használta, de én a sok együtt töltött év imádkozásai alatt csak magyarul hallottam. Boldog lennék, ha valakitől bizonyosságot kapnék, hogy képes az Úr élete utolsó óráiban is megajándékozni szeretett gyermekét. Várom az isteni kijelentést, ha embert használ fel erre, éppúgy boldog leszek.

Tóth Sándorné
Balatonszemes

(Folytatás az előző oldalról)

mulasztásunk miatt? Adja meg az Úr, hogy ne csak a hálaadónapon, hanem mindenkor legyen tele a szívünk az Isten iránti hálával.

Ezt követően biznyságtételek és versek hangzottak el. Különös színfoltja volt az ünnepségnek, hogy Nagy Sándor testvér feleségének szakdolgozatával ajándékozta meg a gyülekezetet, ami a Vámospércsi Baptista Gyülekezet múltjáról szól.

SZÜCS ÁDÁM 1877 - 1921

1911-TŐL A HELYI GYÜLEKEZET ÉS
KÖRZETÉNEK LEKIPÁSZTORA
1918-19-BEN A HELYSÉG ALJEGYZŐJE VOLT.
1919-BEN A MEGSZÁLLÓ ROMÁN CSAPAT VEZÉRE
UTASÍTOTTA KATONÁIT,
HOGY PERZSELJÉK FEL VÁMOSPÉRCSET.
SZÜCS ÁDÁM KÖZBENJÁRÁSÁRA MENEKÜLT MEG
A FALU A MEGSZÁLLÓK BOSSZUJÁTÓL.
SZÜCS ÁDÁM PÉLDÁT ADOTT A KÖZSÉGÉRT VALÓ
BÁTOR HELYTÁLLÁSBÓL ÉS ÖNFELÁLDOZÁSBÓL.
HALÁLÁT AZ ÉGŐ HÁZAK OLTÁSÁNÁL
SZERZETT SÉRÜLÉSEI OKOZTÁK.
EMLEKE LEGYEN ÁLDOTT!
ÁLLÍTTATTA HALÁLÁNAK 95. ÉVFORDULÓJÁRA
A VÁMOSPÉRCI BAPTISTA GYÜLEKEZET
2016-BAN.

Az istentisztelet után a jelenlévők kivonultak az imaház elé, ahol az emléktábla-avató ünnepség következett Szücs Ádám (1877-1921) lekipásztor halálának 95. évfordulójára. Az emléktábla az imaház homlokzatára lett elhelyezve.

Az ünnepségen Szalay Imréné verse és Szabó Blanka mőzesi ígeverse után beszédet mondott Mészáros Kornél testvér.

Deák Sándor testvér történelmi visszatekintéséből megtudtuk, milyen nemes hitbeli cselekedet volt Szücs Ádám és a gyülekezeti előjárók részéről térdet hajtani a román parancsnok előtt, és kegyelmet kérni a falu számára.

Ménas Andrea polgármester asszony méltatta Szücs Ádám elhivatottságát, hogy szívén viselve a falu jövőjét az akkori vezetőkkel életüket kockáztatva vonultak az ellenség elé.

A család részéről örömet fejezte ki az emléktábla elhelyezése miatt az unoka, Ravesteyn Magda asszony és a dédunoka, Takáts László. Elmondták, hogy példa számukra elődjük rövid, de tartalmas élete.

Az ünnepség imádsággal és a Himnusz eléneklésével zárult.

Bacsó János

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Rovatvezető: Muzslai-Bizik Bencze

**Amiről nem tudsz,
az nem zavar**
Kérdések az összeeskü-
vés-elméletekkel/gyakor-
latokkal kapcsolatos
mentális zavarok
tisztázásához

Miért elégít ki bennünket az ál-
talunk preferált média tájékoztatá-
sa? Honnan győződünk meg mé-
diánk hitelességéről? Személyesen
hogyan jutottunk erre a meggyőző-
désre? Milyen személyes okok hú-
zódnak meg amögött, hogy ne jár-
junk a végére az igazságnak, hanem
elfogadjunk kész értelmezéseket
vagy feltételezéseket (a médiából),
vagy magunk gyártunk ilyeneket
(bár ez nagyon ritka, inkább mások-
ét fogadjuk el)? Paranoia? Ideológia-
hűség? Tucatindividualizmus? Tren-
diség? Demagógiakényszer? A
kartellezés, a titkos tárgyalások, a
titkosított dokumentumok, a maf-
fiaszerződések stb. összeesküvés-
elméletek, vagy valóságos össze-
esküvések? Mitől válik egy esemény
értelmezése összeesküvés-elmélet-
té? Mitől bizonyított egy esemény-
nél, hogy mögötte összeesküvés
állt? Milyen formái vannak az
„összeesküvés-elmélet” nevű cím-
ke önvédő alkalmazásainak?

Az EU-ban az alábbi dokumen-
tum van érvényben a tömegtájékoztá-
tás szabadságáról:

Az EU Alapjogi Chartája: A tömeg-
tájékoztatás szabadságának irányadó
szabályozása az EU-ban (elérhető a
www.europarl.europa.eu oldalon).

Az újságírók egy része próbálja
keresni a tényeket, az események
mögött meghúzódó okokat és a té-
nyek összefüggéseit, de ennek erős
korlátai vannak, mint ahogy erre az
EU-dokumentum is kitér. Ezért a
tömegtájékoztatási eszközök általá-
ban már nem megbízható informá-
cióforrások az összefüggések értel-
mezésekor.

Háló Gyula

XXV. Váci Ifjúsági Találkozó „Ezek vagyunk mi”

Az október 7-én kezdődő és 9-éig
tartó konferencia nagyon sok fiatal
megmozgatott. 250-300 közötti volt az
állandó létszám, aminek a váci fiatalok
kimondottan örültek, köztük jóma-
gam is. Jó volt ránézni ennyi fiatalra, és
láttni, ahogy énekelnek, imádkoznak,
beszélgetnek, nevetgélnek, és termé-
szetesen a tanításokon mindenki rez-
zenéstelen arccal figyel. Pénteken este
18 órakor kezdődött meg az ifjúsági
hétvége, volt játék, éneklés és tanítás,
amelyet Varga György lelkipásztor vég-
zett „Ezek vagyunk mi mint keresztyé-
nyek” címmel, majd szombat reggel
két részben mondta el, mit is szeretne
Isten a kapcsolatainkban, milyenek le-
gyünk, és hogyan kell naponként
megállni Krisztussal a kísértéseinkben.

A szombati nap folyamán a fiatalok
részt vehettek különféle szemináriu-
mokon, várost nézhettek, játszhattak
csocsót, pingpongot. A program esti
része, amely ismét kötöttebb és komo-
lyabb volt, nagyon meghitt és áldá-
sosan telt. Az igét Mike Sámuel kecske-
méti lelkipásztor szólt a egyfajta dön-

tésre hívás céljából. Sokan adták át éle-
tüket Krisztusnak, voltak, akik megújít-
tották a vele kötött szövetséget, és hi-
szem, hogy voltak, akik elgondolkoztak,
kik is ők valójában.

Az esti rész teaházzal zárult, ahol a
fiatalok kötetlenül beszélgethettek
egymással régi és új barátokkal együtt
egy forró tea vagy csoki mellett. Vasár-
nap Floch Gábor balatonszemesi lelki-
pásztor beszélt Isten ígéjéről, a gyüle-
kezet fontosságáról, sokszínűségéről
és arról, hogy hogyan fogadjam el a
lelki testvéreimet olyannak, amilyenek,
és inkább együtt munkálkodjunk, mint-
sem egymás ellen.

A hétvége nagyon sokat jelenthe-
tett azok számára, akik eljöttek, akár-
melyik nap voltak is ott. Jó hangulat-
ban telt, érezhettük Isten jelenlétét és
áldásait, amiért nem lehetünk elég há-
lásak. Egyfajta szomorúság is volt a
váci fiatalok szívében, mert vége lett a
hétvégének, de reméljük, hogy jövőre
is meg tudjuk majd tartani, és hogy
dupla ennyien leszünk!

Meláth Richárd

Keresztrejtvény

1	2	3	4	5		6	7	8	9	
		10				11				
12	13				14			15	16	
17						18	19			
20			21		22				23	
24		25		26				27		28
29			30				31		32	
33		34				35		36		
37	38		39			40	41			
42		43			44					
		45								46

Vízzintes

1: Költőszó; 2: A megoldás harmadik része; 10: A színdarab részle; 11: Félig leérek!; 12: Magyar próza- és újságíró (Gyula); 14: Maga; 15: Fekete István özikeje; 17: Ásér fia; 18: Vissza: Sierra ... - afrikai ország; 20: Arany vegyjele; 21: Káláb lánya, akit Otniélhoz adtak feleségül (a második magánhangzó ékezettel); 23: Európai Közösség; 24: Fagyott víz; 26: Kis rótvad; 28: Olaszország autójale; 29: Sámuel apja (az első magánhangzó ékezettel); 31: Ábránd, illúzió (a második magánhangzó ékezettel); 33: Sugár jele; 34: Férfi felmenője; 36: ... missa est; 37: Igerag; 39: Római 55; 40: Ábrahám egyik fia a második feleségétől; 42: Sámuel anyja; 44: Megkövetelt, magától értetődő; 45: A megoldás második része; 46: Jód vegyjele

Függőleges

1: A megoldás első része; 2: Variáns; 3: A megoldás negyedik része; 4: Az első európai keresztény; 5: Egy település írásos nyilvántartása, melyet a születésekről vezetnek; 6: Félretekint (a

második magánhangzón ékezethiány); 7: Tiltószó; 8: Hegy, amelyről Mózes megnézhetette az ígért földjét; 9: Ipszilon; 13: Mózes apósa; 16: Azonos magánhangzók; 19: Visszafelé: férfi, akinek bűne miatt Izrael népe vereséget szenvedett Aj városánál; 22: Beszéd szerve (az első magánhangzón ékezethiány); 25: Részben megkap!; 27: Férfi Benjámín törzsből, aki részt vett Kánaán felosztásában; 30: Számtani közép; 32: Visszafelé: a szerelmi költészet mûzsája a görög mitológiában; 35: Visszafelé: piros gyümölcs; 38: A szélein ken!; 41: Elméleti Villamosságtan Tanszék; 43: Mutatószócska; 44: A közelebbi

Összeállította: Asztalos Bogdán

A megfejtéseket december végéig várjuk a szerkesztőségbe. Postaköltséget tarthatunk meg, ha a szeptember-október-novemberi keresztrejtvenyek megfejtéseit együtt adjuk föl, vagy e-mailben küldjük el a bekehírnok@baptist.hu címre. Eredményes rejtvenyfejtést kívánunk! (A szerk.)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ Október 30-án, vasárnap tartjuk **Szadán** (Dózsa György út 58.) a **hálaadónapunkat**. Vendégünk a szegedi gyülekezet lelkipásztora, **Balogh Barnabás** és a Szegedi Ökumenikus Gospel kórus. Az istentiszteleti alkalmak 10 és 15 órakor kezdődnek. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra!

♦ November 6-án, vasárnap 17 órai kezdettel a **Rákospalotai Baptista Gyülekezet** mindenkit szeretettel hív egy különleges **orgonahangversenyre**. Az előadó **Tóka Ágoston** orgonaművész lesz. Közreműködik **Fischer Tamás**. Hallhatóak lesznek J. S. Bach, C. Frank, G. Merkel (négykezes) és még mások művei is. Igét hirdet **Nagy Sándor**, a gyülekezet lelkipásztora. Az alkalom után szeretetvendégségre is invitáljuk kedves vendégeinket!

Orgonakonzert
a Rákospalotai Baptista Templomban
1152 Budapest, Kriász utca 86.
2016. **! DÁTUM VÁLTOZÁS! NOVEMBER 6. 17.00**
J.S. Bach: annál Prelódium és fuga
Tóka Ái. Korlátozott prózaiáció
C. Frank: Fantasia
G. Merkel: Sonata (4 hezes)
...és talán még valami...
Tóka Ágoston
orgonaművész
Im Fischer Tamás
Igét hirdet Nagy Sándor, lelkipásztor
A bekezdés a bekezdés
Az alkalom után szeretettel várunk!
részadás:)

H I R D E T É S

♦ **Kiadó** szeparált, önálló lakrész családi ház felső szintjén Budapesten a XVI. ker.-ben, Örs vezér tértől átszállás nélküli egy autóbusszovonallal. A lakás 4 x 5 szoba-konyha felszerelve, fürdőszoba. A szoba bútorozva. 35 000 Ft + rezsi. Érdeklődni lehet: 30-929-38-62.

Békehírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • **Felelős kiadó:** Papp János egyházelnök • **Felelős szerkesztő:** Háló Gyula • **Tördelőszerkesztő:** Papp Szabolcs • • **Szerkesztőség és kiadóhivatal:** 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • **Fax:** 352-9993/103 • **E-mail:** bekehírnok@baptist.hu • **Archív számok:** www.bekehírnok.baptist.hu • **Előfizetés és terjesztés** (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/113; szabo.agnes@baptist.hu • **A Békehírnök bankszámlaszáma:** 11706016-22163851 • • **Kéziratot nem örzünk meg.** Lapzárta hétfő este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • • **Nyomtatás:** Mátyus Bt. • **Telefon:** 29/367-945 • **Felelős vezető:** Mátyus Gyula • **HU ISSN 0133-1256** • **HU ISSN 1588-0117 (on-line)** • **Ára:** 200 Ft

Baptista Nők Világimanapja

Hirtelen ránk tört az őszi október elején. De mindig felmelengeti szívünket a lehetőség, hogy közbenjárhatunk Atyánk trónjánál országunk és távoli népek lányaiért, asszonyaiért.

Nagy öröm számomra, hogy idén Cinkotára (Budapest XVI., Georgina u. 59.) látogathatunk el, hogy a testvéri imaközösséget átéljük. **2016. november 13-án, vasárnap** 16 órai kezdéssel várunk minden kedves budapesti és környékbeli hölgyet a Budapest, cinkotai imaházba. Készüljünk adományainkkal is segíteni azokon, akiknek sokkal kevesebb adatott. Tanítónk *Varga Anikó* lesz. Bátorítunk mindenkit, aki a távolság miatt nem tud hozzánk csatlakozni, hogy saját településükön tartsanak imanapi összejövetelt, és adományait juttassák el a munkacsoporthoz, hogy célba érhesen. Áldott alkalmakat kívánunk.

Szeretettel várunk mindenkit Cinkotán!

A Női Misszió Munkacsoport és a cinkotai testvérnők

Kelj fel, tündökölj!

Baptista Nők Világimanapja 2016. november 7.

Kelj fel, tündökölj! Világíts a közösségben!

A 2016-os imanapi programot az észak-amerikai baptista nőtestvérek állították össze. Az Úr Jézus így mondta: „*Én vagyok a világ világossága!*” – de azt is mondta: „*Ti vagytok a világ világossága, mint a hegyen épült város, amely nem rejtethető el.*” Lehetünk e világosság továbbítói, akik Jézus világosságát visszatükrözik a körülöttük élők felé. Hogyan tehetjük ezt? A körülöttünk élő emberek sötétségben élnek. Szükségük van arra, hogy meglássák az Úr világosságát, a reménységet és szeretetet, ami ebből a világosságból fakad. Világosságot terjeszthetünk az otthonunkban, munkahelyünkön, az üzletben, iskolában. A hely, ahova Isten helyezett, az a hely, ahol ő világíthat rajtad keresztül. Rámosolyogni mindenre egy jó kiindulópont. Az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség missziós célja: bátorítani a nőtestvéreket, hogy megélik Isten országát a hétköznapiakban, különösen a gyengébbek megsegítése területén. Igyekezzünk buzdítani a nőtestvéreket, hogy figyeljenek oda a körülöttük élő kiszolgáltatott nőkre és gyermekekre, találják meg, hogyan segíthetik őket. A nőtestvéreknek, akik ebben a munkában tevékenykednek, közösséget biztosítani egymással, ahol megoszthatják tapasztalataikat, imádkozhatnak egymásért. Valaki ezt mondta: „Van-nak emberek, akik számára te vagy az egyedüli személy, akiben megláthatják Jézust.” Imádságunk, hogy az Úr Jézus világítson általunk a megsebzett embertársaink felé.

Moreen Sharp, az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség elnöke (2012–2017)

Imatémák

Afrika: Imádkozzunk az afrikai baptista női vezetőkért, akik az Afrikai Baptista Nőszövetség 2017-es konferenciájára készülnek.

Ázsia: Imádkozzunk, hogy az ázsiai nőtestvérek jobban figyeljenek a közösségek szükségére.

Ausztrália és csendes-óceáni szigetek: Imádkozzunk Isten vezetéséért az ausztráliai baptista vezetők számára.

Európa: Imádkozzunk, hogy az európai keresztények valóban keresztényként éljenek: só és világosság legyenek a környezetükben.

Észak-Amerika: Imádkozzunk az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség vezetőiért, hogy bölcsességgel és tisztánlátással szolgáljanak

Karib-tengeri szigetek: Imádkozzunk a Dominikai Köztársaság lakosságáért, ahol az Erika hurrikán pusztított, hogy az Úr gondoskodjon az ország helyreállításáról.

Latin-Amerika: Imádkozzunk, hogy a latin-amerikai baptista nőtestvérek jobban részt vegyenek a gyülekezeti és közösségi munkában.

Bizonyságtétel

2005 márciusában léptem be először az épületbe, amit ma Barátság-háznak hívnak.

Azt a feladatot kaptam, hogy megszervezzem a gyermekek számára az iskola utáni programot. Negyvenöt 4–14 év közötti gyermek szaladt be nagy hanggal az épületbe du. 15.30-kor, és hagyta el az épületet 17 órakor. Munkatársammal, *Merrannal* – aki nagyon szereti a gyermekeket – egyetértettünk abban, hogy komoly imádkozásra és tervezésre van szükségünk. A Barátság-ház vendégei között sok a kábítószer- és alkoholfüggő. Szegénységgel és alultápláltsággal küzdenek, és sokanál a mentális károsodás jelei láthatók. A Barátság-ház célja kapcsolatokat alakítani ki, segíteni az emberek anyagi és lelki szükségén – Krisztus feltétel nélküli szeretetét bemutatni a cselekedeteink és az emberek elfogadása által. Tíz év után többféle tevékenységünk alakult ki. Minden héten találkozunk a gyermekekkel: főzni és más gyakorlati dolgokra tanítjuk őket. Ugyanezt tesszük az egyedülálló és éhes idősekkel, segítünk nekik megtalálni a reménységet adó Istent. Ruhá-tárunkra és ételosztó tevékenységünkre rendszeres igény van.

A kis kávéházunkba, amelynek „Harmatcsepp fogadó” a neve, sokan eljönnek az utcáról egy tál meleg ételért, beszélgetésért és barátkozásért. A betegek (némelyek nagyon súlyosan) és olyanok, akik korábban börtönben voltak, szintén eljönnek hozzánk. Van-nak, akik nemcsak látogatónak jönnek, hanem kötényt vesznek fel, és csatlakoznak dinamikus csapatunkhoz. A programjaink és étkezéseink ingyenesek. Jézus sohasem kért pénzt a szolgáltatásaiért. Úgy döntöttünk, hogy egyedül Isten bőséges gondviselésére hagyatkozunk. Örülünk, hogy ezt az utat választottuk, mert ezáltal naponta láthatjuk Istent munkálkodni közöttünk.

Carol Owen (Kanada)